

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/444

af 11. marts 2021

om oprettelse af toldprogrammet for samarbejde på toldområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1294/2013

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Told 2020-programmet, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1294/2013 ⁽³⁾, og de forudgående programmer har ydet et væsentligt bidrag til at fremme og styrke toldsamarbejdet mellem toldmyndighederne samt til at opbygge deres administrative, menneskelige og IT-mæssige kapacitet. Idet mange af toldmyndighedernes aktiviteter er af grænseoverskridende karakter, er det mere effektivt at udvikle et sådant samarbejde ved at give medlemsstaterne en ramme gennem oprettelsen af et toldprogram på EU-plan, som gennemføres af Kommissionen. Endvidere har Told 2020-programmet vist sig at være omkostningseffektivt og har tilført reel værdi til andre toldsamarbejdsrammer, der er oprettet på bilateralt eller multilateralt grundlag. Told 2020-programmet har ydermere bidraget til at sikre Unionens og medlemsstaternes finansielle interesser ved at støtte effektiv opkrævning af told. Desuden er harmoniserede toldprocedurer vigtige for at opnå tilsvarende resultater inden for forebyggelse af svig og af ulovlige grænseoverskridende strømme af varer. Det er derfor hensigtsmæssigt effektivt og i Unionens interesse fortsat at finansiere aktiviteter inden for toldsamarbejde ved at fastlægge et nyt program, toldprogrammet (»programmet«).
- (2) I 50 år har toldunionen været en af hjørnestenene i Unionen, som er en af verdens største handelsblokke. Toldunionen er et vigtigt eksempel på vellykket integration i Unionen og af afgørende betydning for et velfungerende indre marked til gavn for både erhvervslivet og borgerne. Toldunionen har udviklet sig væsentligt i denne periode, og toldmyndighederne udfører med succes en lang række opgaver ved grænserne. De arbejder i fællesskab for at fremme lovlig og fair handel, mindske bureaukratiet, indsamle indtægter til de nationale budgetter og EU-budgettet og hjælpe til at beskytte borgerne mod terror-, sundheds- og miljøtrusler samt andre trusler. Navnlig med indførelsen af en fælles risikoforvaltningsramme på EU-plan og kontrol af pengestrømme med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme indtager toldmyndighederne en vigtig rolle i kampen mod terrorisme, organiseret kriminalitet og unfair konkurrence. På grundlag af deres omfattende mandat er toldmyndighederne reelt de førende myndigheder med hensyn til kontrol af varer ved Unionens ydre grænser. En

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 45.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 1.3.2021 (EUT C 86 af 12.3.2021, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1294/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Told 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 624/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 209).

stærkere og mere ambitiøs Union kan kun opnås, hvis der er adgang til de nødvendige ressourcer. På denne baggrund bør programmet ikke kun omfatte toldsamarbejde, men bør også støtte til toldmyndighedernes mission i bredere forstand, som fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽⁴⁾, nemlig overvågning af Unionens internationale handel og derved bidrage til gennemførelse af de eksterne aspekter af det indre marked, af den fælles handelspolitik og af andre fælles EU-politikker med relevans for handel og til generel sikkerhed i forsyningskæden.

Retsgrundlaget for nærværende forordning bør derfor dække toldsamarbejde, jf. artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), det indre marked, jf. artikel 114 i TEUF, og handelspolitik, jf. artikel 207 i TEUF.

- (3) Programmet bør bistå medlemsstaterne og Kommissionen ved at skabe en ramme for tiltag, der sigter mod at støtte toldunionen og toldmyndighederne, der samarbejder og handler som én samlet enhed, at bidrage til at beskytte Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser, at sørge for sikkerhed for Unionen og dens borgere og derved bidrage til forbrugerbeskyttelse, at beskytte Unionen mod unfair og ulovlig handelspraksis og samtidig fremme lovlig erhvervsaktivitet samt at fremme lovlig handel, så virksomheder og borgere kan få gavn af det indre markeds og verdenshandelens fulde potentiale.
- (4) Toldområdet er et dynamisk politikområde, der står over for nye udfordringer som globalisering, nye svindel- og smuglingsmønstre og digitalisering. Disse udfordringer øger behovet for støtte til toldmyndighederne og kræver innovative løsninger. De understreger yderligere behovet for at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne.
- (5) Programmet bør med henblik på at sikre omkostningseffektivitet udnytte mulige synergier med andre EU-foranstaltninger på beslægtede områder, såsom Fiscalisprogrammet, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om fastlæggelse af »Fiscalisprogrammet« for samarbejde på beskatningsområdet, instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (»forordningen om instrumentet for toldkontroludstyr«), EU-programmet for bekæmpelse af svig, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig, instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visa, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visa som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (IGFV), Fonden for Intern Sikkerhed, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed, programmet for det indre marked, der oprettes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders, plante-, dyre-, fødevarer- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked),

genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽⁵⁾ og instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2021/240 ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

- (6) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer og i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen ⁽⁷⁾ og til at nå De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 25. september 2015, bør tiltag i henhold til denne forordning bidrage til at nå Unionens mål om, at mindst 30 % af det samlede EU-budget bruges på at støtte klimamål og Unionens ambition om, at 7,5 % af det årlige EU-budget bruges på biodiversitet i 2024 og 10 % i både 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmålene.
- (7) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning, samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽⁸⁾. For at kunne modtage finansiering bør eventuelle uforudsete udgifter være direkte relateret til programmets mål. Programmets finansieringsramme bør dække de nødvendige og behørigt begrundede udgifter til forvaltning af programmet og evaluering af dets præstation, forudsat at disse aktiviteter vedrører programmets generelle og specifikke mål.
- (8) Med henblik på at støtte tredjelandes tiltrædelses- og associeringsproces bør programmet, hvis visse betingelser er opfyldt, være åbent for deltagelse af tiltrædelseslande, kandidatlande, potentielle kandidater og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik. Det vil også kunne være åbent for deltagelse af andre tredjelande i overensstemmelse med betingelserne i de særlige aftaler, der er indgået mellem Unionen og de pågældende tredjelande, og som dækker deres deltagelse i Unionens programmer.
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾ (»finansforordningen«) finder anvendelse på programmet. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.
- (10) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser, indirekte gennemførelse, og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (11) De tiltag, der fandt anvendelse under Told 2020-programmet, har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. For at skabe større enkelhed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet og derved i højere grad opfylde dets mål bør tiltagene kun fastlægges i form af overordnede kategorier med en liste over illustrative eksempler på konkrete aktiviteter. Gennem samarbejde og kapacitetsopbygning bør programmet også fremme og støtte indførelsen og udnyttelsen af innovation for yderligere at forbedre kapaciteten til at skabe resultater inden for de vigtigste prioriteter på toldområdet. Tiltag finansieret gennem dette program bør afsluttes eller tilpasses, så de gøres mere effektive eller relevante, hvis de på noget tidspunkt viser sig at være utilstrækkelige.
- (12) Forordningen om instrumentet for toldkontroludstyr vil snart blive vedtaget. For at bevare sammenhængen og den horisontale samordning af alle samarbejdstiltag vedrørende told og toldkontroludstyr er det hensigtsmæssigt at gennemføre alle sådanne tiltag på grundlag af én enkelt retsakt, nemlig nærværende forordning, der indeholder ét

⁽⁷⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽⁸⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

enkelt regelsæt. Instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr bør derfor kun støtte indkøb, vedligeholdelse og opgradering af det støtteberettigede toldkontroludstyr, hvorimod dette program bør støtte alle andre tilknyttede tiltag såsom samarbejdstiltag i forbindelse med vurderingen af behovet for udstyr eller, hvor det er relevant, uddannelse i relation til det indkøbte udstyr.

- (13) Udveksling af oplysninger på toldområdet og andre relaterede oplysninger er afgørende for, at toldområdet kan fungere korrekt, og går langt ud over omfanget af den udveksling, som finder sted inden for rammerne af toldunionen. Tilpasninger eller udvidelser af de europæiske elektroniske systemer, således at der kan samarbejdes med tredjelande, der ikke deltager i programmet, og med internationale organisationer kunne være af interesse for Unionen. Derfor bør de tilsvarende tilpasninger og udvidelser af de europæiske elektroniske systemer kunne modtage finansiering under programmet, når det er behørigt begrundet i en sådan interesse.
- (14) I betragtning af globaliseringens betydning bør programmet fortsat give mulighed for at inddrage eksterne eksperter som omhandlet i finansforordningens artikel 238. Sådanne eksterne eksperter bør hovedsageligt omfatte repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder fra offentlige myndigheder i tredjelande, der ikke deltager i programmet, samt akademikere og repræsentanter for internationale organisationer, for erhvervsdrivende eller for civilsamfundet. Udvælgelsen af eksterne eksperter til ekspertgrupper bør baseres på Kommissionens afgørelse af 30. maj 2016 om fastlæggelse af horisontale regler om oprettelse af Kommissionens ekspertgrupper og deres funktion. Eksterne eksperter, der deltager i deres personlige egenskab i ad hoc-arrangementer i forbindelse med programmet, f.eks. engangsmøder og -konferencer, bør udvælges af Kommissionen, herunder blandt eksperter foreslået af de deltagende lande. Det er nødvendigt at sørge for, at eksterne eksperter, der udnævnes i deres personlige egenskab og skal handle uafhængigt og i offentlighedens interesse, handler upartisk, og at der ikke er nogen risiko for interessekonflikter i forhold til deres faglige ansvar. Oplysninger om alle eksterne eksperters udvælgelse og deltagelse bør være offentligt tilgængelige. Der bør tages hensyn til målsætningen om at sikre en afbalanceret repræsentation af interessenter og princippet om ligestilling mellem kønnene ved udvælgelse af eksterne eksperter.
- (15) I overensstemmelse med Kommissionens engagement for at sikre sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen »Gennemgang af EU's budget«, bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-finansieringsinstrumenter, hvis de planlagte tiltag under programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, forudsat at dette ikke fører til dobbeltfinansiering. Tiltag under programmet bør sikre en sammenhængende anvendelse af Unionens ressourcer til støtte for toldunionen og toldmyndighederne.
- (16) Tiltag til opbygning af IT-kapacitet forventes at optage størstedelen af programmets budget. Blandt disse tiltag til opbygning af IT-kapacitet bør der gives topprioritet til de tiltag, der vedrører elektroniske systemer, som er nødvendige for gennemførelsen af toldunionen og for toldmyndighedernes gennemførelse af deres mission. De fælles og nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer bør defineres i denne forordning. Der er mulighed for kombinationer af fælles og nationale komponenter. Desuden bør anvendelsesområdet for tiltagene og Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder tydeligt defineres.
- (17) Denne forordning bør gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer. I betragtning af den mellem- til langsigtede karakter af de mål, der forfølges, og på grundlag af de erfaringer, der gøres over tid, bør det være muligt for arbejdsprogrammerne at dække flere år. En overgang fra årlige til flerårige arbejdsprogrammer ville mindske den administrative byrde for både Kommissionen og medlemsstaterne. Flerårige arbejdsprogrammer bør begrænses til højst tre år.
- (18) De tiltag, der gennemføres i henhold til programmet, bør tage hensyn til Den Europæiske Revisionsrets resultater og anbefalinger på toldområdet, navnlig særberetning nr. 19/2017 af 5. december 2017 med titlen »Importprocedurer: Mangler i lovgrundlaget og en ineffektiv gennemførelse påvirker EU's finansielle interesser« og særberetning nr. 26/2018 af 10. oktober 2018 med titlen »En række forsinkelser i IT-systemerne på toldområdet: Hvad gik der galt?«.

- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾.
- (20) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹¹⁾ bør programmet evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering på en sammenlignelig og fuldstændig måde af programmets virkninger i praksis. De foreløbige og endelige evalueringer, som bør foretages senest fire år efter henholdsvis påbegyndelsen af gennemførelsen og afslutningen af programmet, bør bidrage til en effektiv beslutningsproces vedrørende samarbejde på toldområdet i henhold til de næste flerårige finansielle rammer. Det er derfor yderst vigtigt, at de foreløbige og endelige evalueringer indeholder tilfredsstillende og tilstrækkelige oplysninger, og at disse evalueringer afgives rettidigt. Ud over de foreløbige og endelige evalueringer af programmet bør der som en del af præstationsrapporteringssystemet udsendes årlige statusrapporter for at overvåge programmets gennemførelse. Disse rapporter bør indeholde en sammenfatning af de indhøstede erfaringer og, hvor det er relevant, af de hindringer og mangler, der er opstået i forbindelse med de programaktiviteter, som fandt sted i det pågældende år. Disse årlige statusrapporter bør fremsendes til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (21) For at kunne reagere hensigtsmæssigt på ændringer i de politiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over indikatorer til måling af, hvorvidt programmets specifikke mål er nået, og for så vidt angår supplerende af denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (22) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹²⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹³⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁴⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽¹⁵⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for
-
- ⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- ⁽¹¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- ⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).
- ⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæisk Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁶⁾.

I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (23) Tredjelande kan deltage i programmet på grundlag af en afgørelse, det er vedtaget i henhold til en international aftale, eller på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indføres en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.
- (24) De støtteberettigede omkostninger bør fastlægges ud fra arten af de støtteberettigede tiltag og bør blandt andet omfatte rejse- og opholdsomkostninger for deltagere i møder og lignende arrangementer eller omkostninger i forbindelse med tilrettelæggelse af arrangementer. Finansiering under programmet bør være omfattet af principperne i finansforordningen såsom ligebehandling, proportionalitet og gennemsigtighed og bør sikre optimal anvendelse af programmets finansielle ressourcer til at nå målene.
- (25) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå tiltagens specifikke mål og at levere de tilsigtede resultater, navnlig under hensyntagen til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Disse finansieringsformer og gennemførelsesmetoder bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 125, stk. 1.
- (26) Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af et EU-program for samarbejde inden for told, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (27) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og muliggøre gennemførelse fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.
- (28) Denne forordning erstatter forordning (EU) nr. 1294/2013, som derfor bør ophæves —

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opretter toldprogrammet for samarbejde inden for told (»programmet«) for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027. Programmets varighed er tilpasset den flerårige finansielle rammes varighed.

Denne forordning fastsætter programmets mål, budgettet for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelse af sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »toldmyndigheder«: toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 2) »europæiske elektroniske systemer«: de elektroniske systemer, der er nødvendige for toldunionen og for udførelsen af toldmyndighedernes mission, navnlig de elektroniske systemer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, og artikel 278 og 280 i forordning (EU) nr. 952/2013, i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/880 ⁽¹⁷⁾ og i andre bestemmelser i EU-retten, der vedrører elektroniske toldsystemer, herunder internationale aftaler som f.eks. toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) ⁽¹⁸⁾
- 3) »fælles komponent«: en komponent i de europæiske elektroniske systemer, som er udviklet på EU-plan, og som er tilgængelig for alle medlemsstater, eller som Kommissionen af effektivitets-, sikkerheds- og rationaliseringshensyn har identificeret som fælles
- 4) »national komponent«: en komponent i de europæiske elektroniske systemer, som er udviklet på nationalt plan, og som er tilgængelig i den medlemsstat, der udviklede denne komponent eller bidrog til en fælles udvikling af den
- 5) »tredjeland«: et land, der ikke er en EU-medlemsstat.

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets generelle mål er at støtte toldunionen og toldmyndighederne, der samarbejder og handler som en samlet enhed for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser, at sørge for sikkerhed i Unionen og at beskytte Unionen mod unfair og ulovlig handel, samtidig med at det gøres lettere at udøve lovlig erhvervsaktivitet.

2. Programmets specifikke mål er at understøtte:

- a) udarbejdelse og ensartet gennemførelse af toldlovgivning og -politik
- b) toldsamarbejde
- c) opbygning af administrativ kapacitet og IT-kapacitet, herunder udbygning af menneskelige kompetencer og uddannelse, samt udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/880 af 17. april 2019 om indførsel og import af kulturgenstande (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 1).

⁽¹⁸⁾ EUT L 165 af 26.6.2009, s. 3.

- d) innovation på det toldpolitiske område.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 fastsættes til 950 000 000 EUR i løbende priser.
2. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision, evaluering og andre aktiviteter til forvaltning af programmet og evaluering af opfyldelsen af dets mål. Det kan også dække udgifter forbundet med undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationstiltag, som vedrører programmets mål, samt udgifter i forbindelse med informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger, herunder institutionelle IT-værktøjer og anden teknisk og administrativ bistand, som er påkrævet i forbindelse med forvaltningen af programmet.

Artikel 5

Tredjelandes deltagelse i programmet

Programmet er åbent for deltagelse af følgende tredjelande:

- a) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande
- b) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande
- c) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en specifik aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at aftalen:
 - i) sikrer en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne
 - ii) fastsætter betingelserne for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer, og deres administrationsomkostninger
 - iii) ikke tildeler tredjelandet nogen beslutningskompetence med hensyn til EU-programmet
 - iv) garanterer Unionen ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og til at beskytte sine finansielle interesser.

De bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra c), nr. ii), udgør formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen.
2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig ved hjælp af tilskud, priser, udbud og godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter afholdt af eksterne eksperter.

KAPITEL II

STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 7

Støtteberettigede tiltag

1. Der kan kun ydes finansiering til tiltag, som gennemfører de i artikel 3 fastsatte mål.
2. Der kan også under programmet ydes finansiering til tiltag, der supplerer eller understøtter tiltag, som gennemfører de i forordningen om instrumentet for toldkontroludstyr fastsatte målsætninger.
3. Tiltagene omhandlet i stk. 1 og 2 omfatter bl.a. følgende:
 - a) møder og lignende ad hoc-arrangementer
 - b) projektbaseret struktureret samarbejde såsom en gruppe medlemsstaters samarbejde om IT-udvikling
 - c) tiltag i forbindelse med opbygning af IT-kapacitet, navnlig udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer
 - d) tiltag med henblik på udbygning af menneskelige kompetencer og af andre kapacitetsopbyggende tiltag, herunder uddannelse og udveksling af bedste praksis
 - e) støttetiltag og andre tiltag, herunder:
 - i) undersøgelser
 - ii) innovationsaktiviteter, navnlig konceptbeviser, pilotprojekter, prototypeinitiativer, intelligent dataudvinding og samarbejde mellem systemer
 - iii) fælles udviklede kommunikationstiltag
 - iv) ethvert andet tiltag, der er fastsat i de i artikel 12 omhandlede arbejdsprogrammer, og som er nødvendig for at opfylde eller støtte målene i artikel 3.

Bilag I indeholder en ikkeudtømmende liste over mulige former for tiltag som omhandlet i første afsnit, litra a), b) og d).

4. Tiltag, der består i udvikling, anvendelse, vedligeholdelse og drift af tilpasninger eller udvidelser af de fælles komponenter i de europæiske elektroniske systemer for at muliggøre samarbejde med tredjelande, der ikke deltager i programmet, eller med internationale organisationer, er berettiget til finansiering, hvis de er i Unionens interesse. Kommissionen fastsætter de nødvendige administrative ordninger, der kan omfatte et krav til de pågældende tredjeparter om at yde finansielle bidrag til disse tiltag.

5. Såfremt et tiltag til opbygning af IT-kapacitet som omhandlet i denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), vedrører udvikling og drift af et europæisk elektronisk system, er kun udgifterne i forbindelse med de ansvarsområder, som i henhold til artikel 11, stk. 2, er tillagt Kommissionen, berettiget til finansiering under programmet. Medlemsstaterne afholder alle udgifter i forbindelse med de ansvarsområder, som i henhold til artikel 11, stk. 3, er tillagt dem.

Artikel 8

Eksterne eksperter

1. Når det gavner gennemførelsen af et tiltag, som gennemfører målene i artikel 3, kan repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder fra tredjelande, der ikke deltager i programmet, akademikere og repræsentanter for internationale eller andre relevante organisationer, repræsentanter for erhvervsdrivende, repræsentanter for organisationer, der repræsenterer de erhvervsdrivende, og repræsentanter for civilsamfundet deltage i sådanne tiltag som eksterne eksperter.

2. Udgifter afholdt af de eksterne eksperter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er berettiget til godtgørelse under programmet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 238.

3. Eksterne eksperter til ekspertgrupper udvælges af Kommissionen, herunder blandt eksperter foreslået af medlemsstaterne.

Eksterne eksperter, der deltager i deres personlige egenskab i ad hoc-arrangementer under programmet, f.eks. ad hoc-møder og -konferencer, udvælges af Kommissionen, herunder blandt eksperter foreslået af de deltagende lande.

Eksterne eksperter udvælges på baggrund af deres færdigheder, erfaring og viden med relevans for de specifikke tiltag og efter behov. Kommissionen vurderer bl.a., om eksterne eksperter, der udnævnes i deres personlige egenskab og skal handle uafhængigt og i offentlighedens interesse, er upartiske, og om der foreligger interessekonflikter i forhold til deres faglige ansvar.

KAPITEL III

TILSKUD

Artikel 9

Tildeling, komplementaritet og kombineret finansiering

1. Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.
2. Et tiltag, som har modtaget et bidrag i henhold til programmet, kan også modtage et bidrag fra et andet EU-program, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program gælder for det tilsvarende bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.
3. I henhold til finansforordningens artikel 195, stk. 1, litra f), tildeles tilskud uden indkaldelse af forslag, såfremt de støtteberettigede enheder er toldmyndigheder i de deltagende lande, forudsat at betingelserne i nærværende forordnings artikel 5 er opfyldt.
4. Det i finansforordningens artikel 150 omhandlede evalueringsudvalgs arbejde baseres på de generelle principper for tilskud, der er fastlagt i finansforordningens artikel 188, og navnlig på principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, der er fastlagt i finansforordningens artikel 188, litra a) og b), samt princippet om ikkeforskelsbehandling.
5. Evalueringsudvalget evaluerer forslagene på grundlag af tildelingskriterierne, hvor det er relevant under hensyntagen til relevansen af det foreslåede tiltag i betragtning af de mål, der forfølges, kvaliteten af det foreslåede tiltag, dets virkninger, herunder dets økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger, og dets budget og omkostningseffektivitet.

Artikel 10

Samfinansieringssats

1. Uanset finansforordningens artikel 190 kan programmet finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved et tiltag.
2. Den gældende samfinansieringssats fastlægges i de flerårige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 12, når tiltag gør det nødvendigt med tildeling af tilskud.

KAPITEL IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR TILTAG TIL OPBYGNING AF IT-KAPACITET*Artikel 11***Ansvarsområder**

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer i fællesskab og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten, der er omhandlet i definitionen i artikel 2, nr. 2), udviklingen og driften af de europæiske elektroniske systemer, herunder deres udformning, specifikationer, overensstemmelsesafprøvning, anvendelse, vedligeholdelse, videreudvikling, modernisering, sikkerhed, kvalitetssikring og kvalitetskontrol.
2. Kommissionen varetager navnlig følgende opgaver:
 - a) udviklingen og driften af fælles komponenter
 - b) den overordnede samordning af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer med henblik på at sikre, at de er funktionsdygtige, er modstandsdygtige over for cyberangreb, kan sammenkobles, hele tiden kan forbedres og kan gennemføres samtidig, og som led i denne overordnede samordning fremme af en effektiv og hurtig kommunikation med og mellem medlemsstaterne om spørgsmål vedrørende de pågældende systemer
 - c) samordningen af europæiske elektroniske systemer på EU-plan med henblik på fremme og indførelse af dem på nationalt plan
 - d) samordningen af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer, hvad angår deres interaktion med tredjeparter, undtagen tiltag til opfyldelse af nationale krav
 - e) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag med tilknytning til e-forvaltning på EU-plan
 - f) den rettidige og gennemsigtige kommunikation med interessenter, der beskæftiger sig med gennemførelse af europæiske elektroniske systemer på EU- og medlemsstatsplan, navnlig om forsinkelser i gennemførelsen af fælles og nationale komponenter.
3. Medlemsstaterne varetager navnlig følgende opgaver:
 - a) udviklingen og driften af nationale komponenter
 - b) samordningen af udviklingen og driften af de nationale komponenter på nationalt plan
 - c) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag med tilknytning til e-forvaltning på nationalt plan
 - d) den løbende underretning af Kommissionen om de foranstaltninger, som de har truffet for, at de berørte toldmyndigheder eller erhvervsdrivende kan gøre fuld og effektiv brug af de europæiske elektroniske systemer
 - e) indførelsen af europæiske elektroniske systemer på nationalt plan.
4. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt til orientering en vejledende liste over de europæiske elektroniske systemer, der finansieres i henhold til programmet.

KAPITEL V

PROGRAMMERING, OVERVÅGNING, EVALUERING OG KONTROL*Artikel 12***Arbejdsprogram**

1. Programmet gennemføres gennem flerårige arbejdsprogrammer som omhandlet i finansforordningens artikel 110, stk. 2.

2. For at sikre gennemførelsen af programmet og uden at det berører finansforordningen, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger flerårige arbejdsprogrammer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

3. De flerårige arbejdsprogrammer tager sigte på at nå de i artikel 3 fastlagte mål gennem tiltagene i overensstemmelse med artikel 7. De skal, hvor det er relevant, fastlægge finansieringsplanens samlede beløb for samtlige tiltag samt følgende:

a) for hvert tiltag:

- i) de forfulgte mål og de forventede resultater i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 3
- ii) en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres
- iii) hvor det er relevant, en angivelse af det beløb, der er afsat til hvert tiltag, og
- iv) gennemførelsesmetoden og en vejledende tidsplan for gennemførelsen

b) for tilskud: den maksimale samfinansieringssats, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, og, hvor det er relevant, de væsentlige tildelingskriterier, der skal anvendes.

Artikel 13

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3 fastlagte generelle og specifikke mål fremgår af listen i bilag II.

2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 for om nødvendigt at ændre bilag II for så vidt angår indikatorerne, samt for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

3. Præstationsrapporteringsystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 14

Evaluerings

1. Evalueringer gennemføres i rette tid, så de kan indgå i beslutningsprocessen.

2. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering af programmet, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om dets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af denne gennemførelse. Kommissionen vurderer i sin midtvejsevaluering programmets præstation, herunder aspekter såsom effektivitet, efficiens, kohærens, relevans, synergier inden for programmet og merværdi på EU-plan.

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse, dog senest fire år efter afslutningen af den periode, der er angivet i artikel 1, foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet.

4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget konklusionerne af evalueringerne og sine bemærkninger hertil samt de opnåede erfaringer.

*Artikel 15***Beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

Hvor et tredjeland deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

KAPITEL VI

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE*Artikel 16***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2027. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden nævnte dato. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 17***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Toldprogramudvalget«. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til programmet, og vedrørende de opnåede resultater.
3. De finansielle midler, der er tildelt programmet, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3.

Artikel 19

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1294/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 20

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af tiltag, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 1294/2013, som fortsat finder anvendelse på disse tiltag, indtil de afsluttes.
2. Programmets finansieringsramme kan også dække udgifterne til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1294/2013.
3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på EU-budgettet ud over 2027 til dækning af de udgifter, som fremgår af artikel 4, stk. 2, for at muliggøre forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. P. ZACARIAS
Formand

BILAG I

IKKEUDTØMMENDE LISTE OVER MULIGE FORMER FOR TILTAG SOM OMHANDLET I ARTIKEL 7, STK. 3, FØRSTE AFSNIT, LITRA a), b) OG d)

Tiltag omhandlet i artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og d), kan bl.a. være i form af følgende:

1. Møder og lignende ad hoc-arrangementer
 - seminarer og workshopper, som generelt har deltagelse af deltagere fra alle deltagende lande, og hvor der gives præsentationer og deltagerne deltager i intensive drøftelser og aktiviteter om et bestemt emne
 - arbejdsbesøg, der arrangeres for at give embedsmænd mulighed for at tilegne sig eller øge deres ekspertise inden for eller viden om toldområdet
2. Projektbaseret struktureret samarbejde
 - projektgrupper, normalt med deltagelse af et begrænset antal deltagende lande, der nedsættes for en begrænset periode for at nå et på forhånd defineret mål med et præcist defineret resultat, herunder samarbejde eller benchmarking
 - taskforcer, dvs. strukturerede former for samarbejde af midlertidig eller permanent karakter, som samler ekspertise til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med støtte fra onlinesamarbejdstjenester, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
 - overvågningsaktiviteter udført af fælles hold bestående af tjenestemænd fra Kommissionen og embedsmænd fra de støtteberettigede myndigheder, som skal analysere toldpraksis, identificere eventuelle vanskeligheder med gennemførelsen af regler og i givet fald stille forslag om ændring af EU-regler og arbejdsmetoder
3. Tiltag med henblik på udbygning af menneskelige kompetencer og andre kapacitetsopbyggende tiltag
 - fælles uddannelse eller udvikling af e-læring for at understøtte tilegnelsen af de nødvendige faglige færdigheder og den nødvendige faglige viden på toldområdet
 - teknisk støtte, der har til formål at forbedre de administrative procedurer, udbygge den administrative kapacitet og forbedre toldmyndighedernes funktion og drift ved at udvikle og dele bedste praksis.

BILAG II

INDIKATORER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 13, STK. 1

Til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3 fastlagte generelle og specifikke mål anvendes følgende indikatorer:

A. Opbygning af kapacitet (administrativ, menneskelig og IT-mæssig)

1. indekset for anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik (antallet af tiltag under programmet, som er organiseret i tilknytning til anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik på toldområdet og antallet af udstedte anbefalinger efter disse tiltag)
2. læringsindekset (antallet af anvendte læringsmoduler, antallet af uddannede embedsmænd og det af deltagerne givne kvalitetsresultat)
3. de europæiske elektroniske systemers tilgængelighed (som procentdel af tiden)
4. det fælles kommunikationsnets tilgængelighed (som procentdel af tiden)
5. anvendelsen af vigtige europæiske elektroniske systemer, der har til formål at øge sammenkoblingen og fremme overgangen til en papirfri toldunion (antal udvekslede meddelelser og gennemførte høringer)
6. EU-toldkodeksens gennemførelsesprocent (procentdel milepæle opnået i gennemførelsen af EU-toldkodeksens elektroniske systemer)

B. Vidensdeling og netværkssamarbejde

1. indekset for samarbejdets robusthed (graden af genereret netværkssamarbejde, antal personlige møder og antal onlinesamarbejdsgrupper)
 2. indekset for bedste praksis og retningslinjer (antal tiltag under programmet, som er organiseret i tilknytning til anvendelsen og gennemførelsen af bedste praksis og retningslinjer på toldområdet og antal deltagere, som har gjort brug af retningslinjer for arbejdspraksis, der er udviklet med støtte fra programmet).
-